

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 586—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 8 Αυγούστου 1929

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΗΜ. Π. ΒΛΑΧΛΕΪΔΗΣ ΟΜΙΛΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Είναι ανέκφραστος ή χαρά και θαυμάσια συγκίνησής μου διά την τωσον πανηγυρικώς έκδηλωθείσαν έι πιστοσύνην σας διά της σημερινής ψηφοφορίας σας.

Σας ευχαριστώ θερμώς διά την σταθερότητα, με την οποίαν ήγωνίσθητε. Η νίκη δέν είναι νίκη ιδική μου, αλλά νίκη λαϊκή των Ιωαννιτών όλων μας.

Αντιμετωπίσαμεν άγώνα σκληρόν, διότι δυστυχώς οι βουλευταί Ηπείρου, διευθύνοντες και άρχηγούντος του Ύπουργού των Ναυτικών, ορά τον νόμον των άπαγορευόντων την ανάμειξιν των Ύπουργών εις τάς έκλογάς, ήγειραν πόλεμον εναντίον μας, διότι δέν ήθελον να ύποταχθώ, να με διορίσωσιν αυτοί Δήμαρχον. Δηλαδή, διότι δέν ήθέλησαν να καθυποτάξω τον Δήμον εις αυτούς, ώστε ο Δήμαρχος να είναι όργανόν των, διότι ή δημοτική έκλογή άφ' ου μόνον τα Ιωάννινα, είναι οίκογενειακή ή μών των Ιωαννιτών υπόθεσις, ένφωί βουλευταί Ηπείρου και μάλιστα οι πέντε, ούτε δημόται Ιωαννιτών είναι ούτε εγκαταστημένοι έδω, άλλ' ου σιωπικώς αντιπροσωπεύουν άλλας Ηπειρωτικές Επαρχίας και οι πλείστοι μένουσιν εις Αθήνας.

Δι' έμέ ήτο εύκολον να γίνω Δήμαρχος χωρίς κάμνιαν αντίδρασιν άν άνεγνώριζον την ανάμειξιν των εις τον Δήμον, αλλά τοιούτον έγκληματό να καθυποτάξω τον ήμον εις την πολιτικήν, διά να διαφθαρή ακόμη περισσότερο, δέν ήδυνάμην να τό διαπράξω έγώ. (Εκροντῶδες ζήτησιν κραυγαί ύπερ του κ. Δημ. Βλαχλειδῆ).

Επαρτίμησα τον άγώνα και ύψωσα την σημαίαν της χειραφετήσεως του Δήμου από της πολιτικής με την στεργανάπόφασιν νάνικησώ ή νά λείπω.

Με την βοήθειάν των ένίκησα, ένίκησαμεν όλοι και οι βουλευταί οι ύποδουλεύται του Δήμου ήτήθησαν.

Η στήσις μου αυτή σας άποδεικνύει άρχετα πόσην στοργήν και άφοσίωσιν έχω προς τον Δήμον ύπερ του όλοφου θ' άφιερῶσώ όλας τάς προσπάθειάς μου.

Ζήτω ο Λήμος των Ιωαννιτών! Ζήτωσαν οι Ιωαννίται!

(Ζήτω ο Δήμαρχος! Ζήτω ο κ. Βλαχλειδῆς! Καί παρατεταμέναι ζητωκραυγαί δονούν επί πολλήν ώραν τον άέρα).

Μετά τον κ. Δήμαρχον, έλαθε τον λόγον ο πολιτευτής άδελφός του κ. Γεωργ. Π. Βλαχλειδῆς, είπών τά εξής:

Αγαπητοί Συμπολίται,

Αισθάνομαι την έποχρέωσιν να

λάβω ώς αὐτός τον λόγον, διότι ο άγών των Δημοτικών έκλογών μετετοπίσθη υπό των κ. κ. βουλευτών επί πολιτικού έλπίδου, άνευ ούδεμιιάς προλήσεως έκ μέρους του άδελφού μου, αλλά πρωτίτως εξ αίτίας έμού του τοπικού των άνειπάλου. Ως έκ τούτου, πρέπει να λογοδοτήσω ενώπιον υμών διά την μέχρι τούδε πολιτείαν μου, ήτις υπήρξεν ή κυρία αίτία του λυσσώδους πολέμου, τον όποιον μάς έκήρυξαν οι κ. κ. βουλευταί κατά την Δημοτικήν έκλογήν.

Αφ' ότου έφερανίσθη επί της πολιτικής σκηνῆς ο κ. Μπότσαρης, είχον διαγνώσει ότι έτρεφε την διάθεσιν της έγκαθιδρύσεως μιιάς πολιτικής τοπαρχίας του εν Ηπείρω, πράγμα όπερ έξιστο ανέκαθεν άσυμφίβητον προς τό πνεύμα της Δημοκρατίας, τοπικῶς δε όλέθριον, διότι έσήμαινεν έν τη δημοκρατία προσωπικού κόμματος του κ. Μπότσαρη, δηλαδή ένός Μποτσαρισμού παραπλεύρως προς την γενικήν πολιτικήν ιδέαν τούτου δε ου μόνον άντέκειτο εις την πολιτικήν αξιοπρέπειαν της Ηπείρου, άλλ' ούσιαστικῶς κατέλιγε εις την μη έκλογήν των βουλευτών διά της έλευθέρως ψήφου του λαού, πλὴν εις τον διορισμόν αυτών, επέφερε δε κατ' ανάγκην και έν άλλο κυκλον, ότι έπεδιώκετο ανέκαθεν συστηματικῶς ή άπομάρυνσις έκ της πολιτικής, παντός έχοντος πολιτικήν όκτικότητα, καθό διονάμενου να άντιδράσῃ εις την τοπικήν μοναρχοκρατίαν του κ. Μπότσαρη, προσελαμβάνοντο δε ως βουλευταί Ηπείρου, άδιαφόρως προς την άξίαν, όργανα παιθήρια εις τον πολιτικόν τυπάρχη.

Ετέθην από έτών άντιμέτωπος της πολιτικής τοπαρχίας (Εύγε! Ζήτω ο Βλαχλειδῆς κάτω ή τοπαρχία) και κατόπιν έπιμόνων μου αξιώσεων, ως και των τότε βουλευτών, άνεγνωρίσθη και καθιερώθη κατά τάς έκλογάς του 1926 υπό του κ. Καφαντάρη ή ιστιμία μεταξύ των βουλευτών άνατραπείσιν κατά την τελευταίαν έκλογήν, και ή παρυσία ή εις τον κ. Βενιζέλον υποβολιμαίως, ότι ύπήρχεν έν Ηπείρω και Μποτσαρισμός πλὴν του Βενιζελισμού.

Όταν έπεσκέφθην εις Αθήνας τον κύριον Βενιζέλον, ένα μήνα πρό των τελευταίων έκλογών, και εξέθεσα εις αυτόν λεπτομερῶς την αλήθειαν, ότι δηλαδή όλόκληρος ή πολιτική δύναμις έν Ηπείρω ήτο εις χειρας του ίδιου κ. Βενιζέλου, μη ύφισταμένου κανένος ύπολογισμού Μποτσαρισμού, πλὴν του Βενιζελισμού και ότι ο κ. Μπότσαρης δέν είχε περισσύτεραν πολιτικήν δύναμιν παρ' όσην και οι άλλοι έπλεκτοι πο-

λιτευτοί, ο κ. Βενιζέλος έδ' χθη την άρχικήν συγκρότησιν του συνδυασμού έκ των ύφισταμένων βουλευτών κ. κ. Μυλωνά, Μελά, Μπότσαρη, Λύλη, συμπεριλαμβανόμενων άνω μη του μακαρίτου Μ. Μισίου και έμού, μοί άνέθεσε δε ν' άποπειρασθώ συμβιβαστικήν προσάθειαν. Αιστωχῶς ο κ. Μπότσαρης έσπίαθη άειδοτος, διότι ή ο φανερῶς, ότι, άν μετ' ύχομεν και ήμεῖς, έπ' ούδενι λόγῳ θά καθίστατο πραγματοποιήσιμος ή πολιτική του τοπαρχία και οηώς άπέκρουσε την προσήτην του κ. Μυλωνά, παρὰ της έκδηλῶν έπιθυμίας του Ηπειρωτικού Λαοῦ γνωρίζον ότι ούτω κατ' άνάγκην δέν ήά σιγησείχον ούτε έγώ, δεδομένου ότι δε ή έχόμην την παρ' ές πολιτικῶν έξέλιξησιν της συγκροτήσεως του συνδυασμού. — Κατόπιν της άρνήσεως του κ. Μπότσαρη, έδήλωσα εις τον κ. Βενιζέλον, ότι, μη προσμετρήσασιν μου του κ. Μ. Λαοῦ, ου έγώ ή ύνάμην να σημειάσω του συνδυασμού, διότι ήδυνάμην να δ' χθῶ την πολιτικήν καθυστάτησιν της πατρίδος μου παρ' ένός άνθρώπου (Ηστέ! Ζήτω ή πολιτική άνεξαρτησία της Ηπείρου! Κάτω ο πολιτικός τυπάρχησμός! Κάτω).

Ο κ. Βενιζέλος, ευρισχόμενος τότε πρό ένός γενικού άγώνος και παραιοσθεῖς ότι δυνάτον να διάλῃ και Μποτσαρισμός εις την Ηπείρον, πλὴν του Βενιζελισμού, ή σγαόσθη ν' άναθέσῃ εις τον κ. Μπότσαρη την συγκρότησιν του συνδυασμού.

Εκτοτε, συμφώνως προς τάς ιδέας μου, έτάχθην άντιμέτωπος της πολιτικής μοναρχοκρατίας του κ. Μπότσαρη έν Ηπείρω, διότι, έπαναλαμβάνοι, έθεώρουν τούτο άντιδημοκρατικόν, αλλά συγχρόνως διότι, τοσῶς ή πολιτική καθυστάτησις τού τόπου μας εις πολιτικόν μοναρχάτορα, έσήμαινε την άπομάρυνσιν έκ της Βουλῆς των πλείτερομένων μας, των έχόντων ίδιαν πολιτικήν ύπόστασιν και άντικατάστασιν αυτών δι' άνέξοτήτων παιθήριων, πράγμα άσύμφηρον διά την έξαρητήσιν των τοπικών ζητημάτων της Ηπείρου.

Ως βλέπετε, έκρινάσχησαν έ τη πολιτείαν μου ή ιδέα της Βουλευτικῆς ιστιμίας και πολιτικής άνεξαρτησίας της Ηπείρου, χάριν μιās έπιξίσεως αυτής: άντιπροσωπεύσεως έν τη Βουλῇ, προς καλιέρον έξελπιστήσιν της πατρίδος μας, δι' άνδρῶν ικανών και χάριν της Ηπειρωτικής ταύτης ιδέας, έθυσίασα έμαυτόν πολιτικῶς κατά την τελευταίαν έκλογήν ένῳ ήδυνάμην άπλούστατα να κρεμασθῶ και έγώ όπισθεν του πολιτικού μανδύου του κ. Μπότσαρη και να είμαι άσφαλῶς βουλευτής, δυνάμενος να εῦω μιζάν πῶς θέσει έν μέσῳ τόσῳ πολιτικῶν κορυφῶν που μάς άντιπροσωπεύουν ές τ Βουλῇ (Εύγε! Κα ά έσσε! Ζήτω ο Βλαχλειδῆς! Κάτω ο Μποτσαρισμός!).

Δι' αυτό λοιπόν ο άγιος, ό λυσσώ-

δης άγών εναντίον του άδελφού μου, κατά τάς δημοτικές έκλογάς.

Προέβαλον οι κ. κ. Βουλῆς, ότι τάχα μά, έπλέμινον και είδικῶ, την ύποψηφιότητα του άδελφού μου, έκ γενική πολιτική άνεξέσεως ήμῶν διότι δέν ήνέχοιτο είς την Δημαρχίαν ένα πρ' δευτερόν, αλλά έπρεπε να είναι ο Δήμαρχος όπαδῶ του θρονοδόξου Βενιζελισμού. Αλλ' εάν αυτή ήτο ή αίτία, εάν οι κ. κ. βουλευταί μετά του κ. Ύπουργου των Ναυτικών θρονοδόξου ήμῶν τον Γαλδριανόν κ. Κούρενται, δέν τόσον ματωδῶ, ύπερτίριζαν διά των κυριέων των παραγοιων, ώ, είαι πισγνωστον, άφού είναι και είς τά μικρά παδά γνωστόν ποίαν λυσσώδη έέργειαν κατέβαλον εναντίον μας όλοι οι άκαθεν οσημασμένοι κομματάρχοι των.

Αντιμετωπίσαμεν κυρίως άγώνα σκληρόν, πεισματώδη, οίς δέν έσημειώθη έδῶ πολιτικῶς, άνήθικον, άλλ' άνταξίμεν την καρτερίαν και τό θάρρος πού έμπίπτει εις τόν άγωνιστάς κάθε δίκαιον, κάθε ήθικόν άγών, διότι έπαλασμεν ύπερ της άνεξαρτησίας του Δήμου μας από της πολιτικής φανυλέρσεως ήτις υπήρξε πειρατίας ό έρωμῶν κατά χροατικών και άνακάνων έφθασαν οι κ. κ. Βουλευταί εις σημείον ν' άποπειρασθῶν τρομοκρατίαν της Τσαρλητικής Κοινοτήτος, αλλά τό Τσαρλητικῶ τοιφ έν εις τας άνομοιωνές του Προεδρείου προς των αξιώσεων των κ. κ. βουλευτών, άπήνητε μετά άξιοπαίρου σταθερότητος, ότι ήτο έπ' επημέρη ύπερ της ύποψηφιότητος του άδελφού μου και ήδυνάμην να παραβῇ τον λόγον της, διότι ήτο ζήτημα τιμῆς (Ζητωκραυγαί ύπερ της Τσαρλητικής Κοινοτήτ.) Επισῆς κατέβαλον οι κ. κ. βουλευταί άπεγνωσμένας προσπάθειάς, να πρσσύρουν τον προσφυγικόν κόσμον της πόλεως. Εκοινητοποίησαν διαλαίας δυνάμεις των. Ενετύθεν ο άγών ήτο κολοσσιαίος.

Είνα' προφανές ότι έπεδιώκεται ή διά παντός τῶπου δποιονχία του άδελφού μου, άφού δέν ήμεθα έν τῶν ύποτακτικῶν των κ. κ. βουλευτών και κυρίως του κ. Δημητρίου Μπότσαρη, να διαβιβασθῇ εις την Δημαρχίαν κάποιος π' ιδήρις έτω και μη δημοκρατικός.

Αλλ' αυτό έσήμαινε όχι μόνον την πολιτικήν ύποδοῦσιν ήμῶν, αλλά και την καθυστάτησιν του Δήμου Ιωαννιτών εις τον Μποτσαρισμόν τοιούτον, οδ άνουίεργημα δέν ήδυνάμεθα να διατάξωμεν ήμεῖς (προτῶδεις ζητωκραυγαί) ζήτωσαν οι άδελφοί Βλαχλειδῆς ζήτωσαν).

Ο Λήμος Ιωαννιτών, ή πόλις των Ιωαννιτών δέν εῖνε καιένα κουτσογκῶ, αλλά ά τη ιστορία της έμπνέεται τό όνομάτης σεβασμόν άνά τό Πανελλήνιον, διότι υπήρξε μία από τας μεγάλας άκροπόλεις του Ελληνισμού και συνεπῶς, ως Ιωαννίται είχομεν καθήκον ν' άγωνισθῶ έν κατά της πολιτικής ύποδουλίαν του Δήμου Ιωαννιτών και έκκατήσιν ύψηλά, μέσα εις σκληρόν άγώνα, την σημαίαν της άνεξαρτησίας του. Είχομεν όμως συναγωνιστήν σταθόν και γινάστον τον Ιωαννιτικόν λαόν, δι' αυτό ή νίκη μας είναι νίκη του λαού, άγωνισθέντος ύπερ της έλευθερίας του ήμου κατά της πολιτικής τοπαρχίας. Ζήτω ο Λήμος Ιωαννιτών (Ζητωκραυγαί ούρανομήκεις. Ζήτω ο Βλαχλειδῆς κάτω ή τοπαρχία καιτω ο Μποτσαρισμός ζήτω ο Βλαχλειδῆς ΖΗΤΩ).

(1) Σημ. της Δ. της «Ελευθερίας». Ο τέως ύποψήφιος Δήμαρχος κ. Β. Κούρεντας, δέν υπήρξε ποτέ Τσαλδα-

*Εσωτερικοῦ	Δρ.	75
*Εξωτερικοῦ	Φρ.	75
*Αμερικῆς	Δολ.	5

Προϋπολογισμοὶ καὶ Ἀ-
πολογισμοὶ Πένακας ΝΕΟΥ
ΤΥΠΟΥΕἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Ἀδελ-
φῶν Ἰωαννίδου ἔναντι Ταχυδου-
μείου.